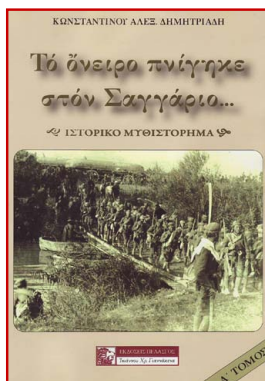

Βιβλιοπαρουσίασις

Κωνσταντῖνου Ἀλεξ. Δημητριάδη

*Τὸ ὄνειρο πνίγηκε
στὸν Σαγγάριο...*

Ἱστορικὸ Μυθιστόρημα

Α' Τόμος - Εἰδικὴ Ἔκδοσι

Ἐκδόσεις «Πελασγὸς» Ἰωάννου Χρ. Γιαννάκενα,
ἔκδοσι Α', Ἀθήνα 2018, σελίδες 240 (17 x 23 ἐκ.).

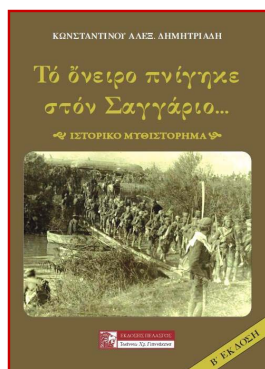
* * *

*Τὸ ὄνειρο πνίγηκε
στὸν Σαγγάριο...*

Ἱστορικὸ Μυθιστόρημα

Β' Τόμος - Εἰδικὴ Ἔκδοσι

Ἐκδόσεις «Πελασγὸς» Ἰωάννου Χρ. Γιαννάκενα,
ἔκδοσι Α', Ἀθήνα 2018, σελίδες 218 (17 x 23 ἐκ.).

Εἰσαγωγικὸ σημεῖωμα τοῦ συγγραφέως

Ὀνομάζομαι Κωνσταντῖνος Δημητριάδης τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Δὲν εἶμαι οὔτε Πολιτικός, οὔτε Στρατιωτικός, οὔτε Καθηγητῆς Ἱστορίας τοῦ Πανεπιστημίου, οὔτε ἐπιφανῆς Ἐρευνητῆς τῆς Ἱστορίας, οὔτε σημαντικός Συγγραφέας...

Εἶμαι ἓνας ἀπλὸς Ἕλληνας...

* * *

Ἡ κύρια ένασχόλησή μου για χρόνια ἦταν ἡ Ἱστορική Ἔρευνα πάνω στήν **Κυπριακή Τραγωδία** τοῦ 1974, μία ἔρευνα πού διήρκεσε 33 ὀλόκληρα χρόνια καί εἶχε σάν ἀποτέλεσμα τήν συγγραφή δύο βιβλίων καί τήν ἐπιμέλεια ἑνὸς τρίτου.

Τὰ βιβλία αὐτὰ εἶναι:

- **«Κύπρος 1974 - Ἡ Μεγάλη Προδοσία»** (4η ἔκδοση σήμερα).

Ἀπὸ τὶς Ἐκδόσεις «Πελασγὸς» τοῦ Ἰωάννου Χρ. Γιαννάκενα.

- **«Αὐτοὶ πού τίμησαν τήν στολή τους - Κύπρος 1974»** (1η ἔκδοση σήμερα). **Ἀπὸ** τὶς Ἐκδόσεις «Πελασγὸς» τοῦ Ἰωάννου Χρ. Γιαννάκενα.

- **«Τὸ χρονικὸ τῆς Μάχης τοῦ Στρατοπέδου τῆς ΕΛ.ΔΥ.Κ. - 14-16/8/74»** (3η ἔκδοση σήμερα). Συγγραφέας ὁ Ταξ/χος ἐ.ἀ. Παναγιώτης Δ. Σταυρουλόπουλος. **Ἀπὸ** τὶς Ἐκδόσεις «Πελασγὸς» τοῦ Ἰωάννου Χρ. Γιαννάκενα. **Ἡ** Ἐπιμέλεια, δηλαδή ἡ συγγραφικὴ ἀπόδοση τῆς ζωντανῆς μαρτυρίας τοῦ Ταξιάρχου εἶναι δική μου.

Μὲ αὐτὰ τὰ βιβλία λοιπὸν ἔκλεισε ἡ ένασχόλησή μου μὲ τὸ τι ἔγινε στήν **Κύπρο τὸ 1974**, μία ἄκρως διχαστικὴ καί προδομένη σελίδα τῆς Νεώτερης Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

* * *

Μὲ τὸ νέο μου βιβλίο, μὲ τίτλο **«Τὸ ὄνειρο πνίγηκε στὸν Σαγγάριο»**, καταπιάνομαι μὲ μία ἄλλη μεγάλη Τραγωδία τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὴν Μικρασιατικὴ Ἐκστρατεία καὶ Καταστροφή.

Πολλὰ βιβλία ἔχουν γραφεῖ ἀπὸ Ἱστορικούς, Πολιτικούς Δημοσιογράφους ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς πρωταγωνιστὲς Στρατιωτικούς.

Τὰ περισσότερα παρουσιάζουν αὐτὴν τὴν περίοδο ὑπὸ τὸ πρίσμα τῶν πολιτικῶν τους πεποιθήσεων:

α. Όλα καλά τὰ ἔκανε ὁ Βενιζέλος, οἱ Βασιλικοὶ φταῖνε πού κατέστρεψαν ὄ,τι αὐτός, μέχρι ἐκείνη τὴν στιγμή, εἶχε καταφέρει νὰ ἐπιτύχει. Χρεώνουν δηλαδή τὴν ἥττα στοὺς ἀντι-Βενιζελικούς, διότι θεωροῦν,

ὅτι ὀφειλόταν ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον στὴν ὑπερεξάπλωση τοῦ Στρατοῦ, μετὰ τὸν Νοέμβριο τοῦ 1920 (αὐτὴ εἶναι σὲ γενικὲς γραμμὲς ἡ ἐτυμηγορία τῆς **φιλο-Βενιζελικῆς θεώρησης** τῶν πραγμάτων).

β. Ὁ Βενιζέλος ἦταν ὁ Ὀλετήρας τῆς Ἐθνικῆς προσπάθειας στὴν Μικρὰ Ἀσία. Ἀφοῦ ἐνέπλεξε ἕναν Στρατὸ καὶ ἕναν Λαὸ σὲ μία Ἐκστρατεία πού ἦταν ἀδύνατον νὰ καταστεῖ νικηφόρα, δηλαδή πού ἡ ἥττα ἦταν προεξοφλημένη, «δραπέτευσε» μέσω Ἐκλογῶν καὶ ἄφησε τὴν «**ζεστή πατάτα**» στὰ χέρια τῶν διαδόχων του στὴν Ἐξουσία, πού κλήθηκαν αὐτοὶ νὰ πιοῦν τὸ πικρὸ ποτήρι τῆς ἥττας καὶ τῆς καταστροφῆς (εἶναι ἡ ἐτυμηγορία τῆς **φιλο-Βασιλικῆς θεώρησης** τῶν πραγμάτων).

γ. Κάποιοι προχωροῦν λίγο παραπέρα καὶ ἐμπλέκουν τὸν Βενιζέλο, ὡς ἔβραϊο τὸ γένος (πραγματὸ μέχρι σήμερα ἀναπόδεικτο ὡς στοιχεῖο «πέραν πάσης ἀμφιβολίας»), ὑπάκουο μέλος τῆς Σιωνιστικῆς Διεθνoῦς, μὲ σκοπὸ νὰ καταδείξουν πὼς οἱ ἔβραϊκὲς καταγωγὲς τοῦ Βενιζέλου καὶ τοῦ Κεμάλ (γιὰ τὸν δεῦτερο ἔχει ἀποδειχθεῖ ὅτι ἦταν ἕνας ἐξισλαμισθεὶς Ἐβραῖος τὸ γένος) τοὺς ἔφεραν μέχρι καὶ σὲ συνεννόηση μεταξύ τους!!!

* * *

Ὡς συνήθως ἡ ἀλήθεια εἶναι περίπου πάντα στὴν μέση. Λίγο πιὸ ἐδῶ, λίγο πιὸ ἐκεῖ, ἀλλὰ πάντα κοντὰ στὴν μέση.

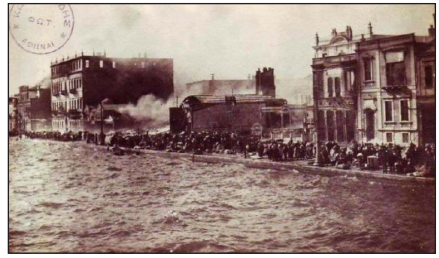
Κι γι' αὐτὸ προσπάθησα μὲ περισσὴ νηφαλιότητα, ἀποστασιοποιημένος ἀπὸ πολιτικὲς ἢ κομματικὲς ἰδεοληψίες καὶ ἀγκυλώσεις νὰ ἐρευνήσω καὶ αὐτὴν τὴν περίοδο.

Ἀποδίδοντας πάντα «τὰ τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ».

Χωρὶς κανένα σεβασμὸ στὶς «*ἱερεῖς ἀγελάδες*» πού τότε ἦταν ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος καὶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Κωνσταντῖνος ὁ Α΄. **Οἱ** δύο πόλοι τοῦ Διχασμοῦ.

Γιὰ νὰ γίνει πιὸ κατανοητὴ ἡ ἐρευνά μου, μὲ τὴν ἐμπειρία μου τῶν βιβλίων τῆς Κυπριακῆς Τραγωδίας τοῦ 1974, ἀπο-

φάσισα νὰ τὴν ἀποδώσω ὡς ἓνα *Ἱστορικὸ Μυθιστόρημα*, μὲ ἄκρως πραγματικὰ γεγονότα, πιστοποιημένα διὰ τῆς γραφίδος τῶν ἔγκριτων Ἱστορικῶν, ἀλλὰ μὲ φανταστικὸ πρωταγωνιστὴ καὶ κομπάρσους. **Μόνο** τὰ ὀνόματα ἀπὸ τὸν βαθμὸ τοῦ Ταγματάρχου καὶ πάνω εἶναι πραγματικά!

Ἔτσι, ὥστε νὰ καταστῆ δυνατὸν καὶ στὸν πιὸ ἀδαῆ στὰ περὶ τοῦ **Ἔπους τοῦ 1919-1922** καὶ στὸν πιὸ ἄσχετο περὶ τὰ Στρατιωτικά, νὰ μπορέσει νὰ καταλάβει τί πραγματικὰ ἔγινε τότε. **Γιατὶ πρέπει νὰ ξέρει!**

Διαβάζοντας δηλαδὴ γιὰ τὴν ἱστορία –στὶς κυριώτερες στιγμὲς τῆς (ἔργα καὶ ἡμέρες)– ἐνὸς νεαροῦ Λοχία τοῦ Πεζικοῦ τοῦ Ἐκστρατευτικοῦ Σώματος τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τὴν πορεία του ἀπὸ τὸ χωριὸ του, τὴν Σουρωτὴ ἔξω ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη, μέχρι τὸ Πολατλί, λίγο ἔξω ἀπὸ τὴν Ἄγκυρα καὶ τὴν ἐπιστροφή του, θὰ μπορέσει νὰ καταλάβει τί καὶ ποιοὶ ἔφταιξαν γι' αὐτὴν τὴν **Ἐθνικὴ Καταστροφή**.

* * *

Ἴσως πολλοί, κολλημένοι στὶς κομματικὲς τους ἰδεοληψίες νὰ ἀπαξιώσουν αὐτὴν τὴν προσπάθειά μου, πού εἶναι καὶ ἐντιμὴ καὶ εὐλικρινὴς. **Τὸ** βιβλίον ὅμως δὲν γράφτηκε γι' αὐτούς. **Αὐτοὶ** ἔχουν «τσιμεντοποιήσει» μέσα τους τὴν ἀποψή τους καὶ αὐτὴ δὲν ἀλλάζει, ἐνθεν καὶ ἐκεῖθεν.

Τὸ βιβλίον αὐτὸ γράφτηκε γιὰ ὅλους ὅσους δὲν ξέρουν τί ἔγινε τότε καὶ θέλουν νὰ μάθουν, εἴτε λόγῳ καταγωγῆς (ὅπως ἐγώ, ὁ ὁποῖος εἶμαι κατὰ τὸ ἥμισυ Πόντιος), εἴτε λόγῳ ἀναζήτησης τῆς ἀλήθειας, εἴτε ἀπὸ ἐρωτικὴ διαστροφή μὲ τὴν Ἱστορία.

Ὅσο κι ἂν πονοῦν κάποιες στιγμὲς ἀπὸ αὐτὸ τὸ βιβλίον, κρατῆστε τις ὅλες διότι εἶναι πέρα γιὰ πέρα ἀληθινές, συνέβησαν καὶ μάλιστα οὔτε ἓναν αἰῶνα πρὶν. **Καὶ** ὅσο ὑπάρχει μὴμη, τόσο τὸ αἶμα θὰ εἶναι νωπὸ.

Ἐλπίζω μὲ τις μικρὲς μου ἰκανότητες στὴν γραφὴ καὶ τίς δυνάμεις μου στὴν ἱστορικὴ ἔρευνα, νὰ κατάφερα νὰ ἀποδώσω, ὅσο περισσότερο μπόρεσα κοντὰ στὴν πραγματικότητα, αὐτὸ τὸ **Ἔπος**.

* * *

Στὰ τελευταία δύο κεφάλαιά του, σὰς καλῶ με τὸν πρωταγωνιστὴ νὰ προβληματισθεῖτε, ὅπως καὶ ἐκεῖνος: «**Γιατί φτάσαμε ἀπὸ τὸν Θρίαμβο στὴν Καταστροφή;**» καὶ νὰ ἀποδώσετε καὶ ἐσεῖς τὶς δικές

σας εὐθῦνες σὲ αὐτοὺς πού θεωρεῖτε ὡς ὑπαίτιους, πού δὲν εἶναι ἀπαραίτητο νὰ εἶναι ἐπακριβῶς οἱ ἴδιοι, μὲ αὐτοὺς πού θὰ καταλήξει ὡς συμπέρασμα ὁ πρωταγωνιστής.

Ἐλπίζω, μὲ αὐτὸ τὸ βιβλίο, νὰ κατάφερα νὰ ξυπνήσω μνήμες γιὰ **ἀλύτρωτα ἐδάφη μας**, πού βρίσκονται ἀκόμα καὶ σήμερα στὴν Τουρκικὴ κατοχὴ.

Μὴν ξεχνᾶτε, ὅτι ἡ Σμύρνη, «**Νύμφη τοῦ Ἑρμαίου**», ἦταν γιὰ τοὺς Τούρκους ἡ «**Γκιαοὺρ Ἰζμίρ**», δηλαδὴ ἡ «**Σμύρνη τῶν ἄπιστων**» ἢ «**ἡ ἄπιστη Σμύρνη**» καὶ μὲ αὐτοὺς τοὺς χαρακτηρισμοὺς θέλουμε νὰ παραμείνει.

Τίποτα δὲν πεθαίνει ἂν δὲν ξεχαστεῖ... Νὰ τὸ θυμᾶστε...

Εὐχαριστῶ ὅλους καὶ ὅλες σας, πού προμηθευτήκατε τὸ βιβλίο αὐτὸ καὶ εὐελπιστῶ, ὅτι θὰ τὸ διαβάσετε καὶ μὲν σίγουρος ὅτι δὲν θὰ σὰς ἀπογοητεύσω.

* * *

• **Ὁ Συγγραφέας.** Ὁ Κωνσταντῖνος Δημητριάδης γεννήθηκε στὶς φτωχογειτονιὲς τοῦ Πειραιᾶ, στὶς ἀρχὲς τῆς ταραγμένης δεκαετίας τοῦ '60. **Σπούδασε Marketing** καὶ γιὰ χρόνια ἐργάσθηκε ὡς Διευθυντικὸ στέλεχος σὲ Πολυεθνικὴ Ἐταιρεία καὶ στὴν οἰκογενειακὴ ἐπιχείρηση, ἀλλὰ καὶ ὡς Ἐμπορικὸς Ἀντιπρόσωπος.

Τὸ 2011 ἐξέδωσε τὴν Ἱστορικὴ του ἔρευνα γιὰ τὴν Κυπριακὴ Τραγωδία τοῦ 1974 μὲ τὸ βιβλίο «**Κύπρος 1974 ἢ Μεγάλη Προδοσία**». **Τὸ 2016** ἐπιμελήθηκε τὸ ἔργο τοῦ τελευταίου Στρατοπεδάρχου τῆς ΕΛΔΥΚ τοῦ 1974, Ταξ/χου ἐ.ἀ. Παν. Δ. Σταυρουλόπουλου, μὲ τίτλο «**Τὸ χρονικὸ τῆς Μάχης τοῦ Στρατοπέδου τῆς ΕΛΔΥΚ 14-16/8/1974**».

Τὸ 2017 ἐξέδωσε τὸ βιβλίο-λεύκωμα «**Αὐτοὶ πού τίμησαν τὴν στολή τους**» μὲ ἀναφορὰ στοὺς Ἥρωες ἐκ μητρὸς Ἑλλάδος Ἀξιωματικοὺς καὶ Ὀπλίτες πού ἔπεσαν «**τοῖς κείνων ρήμασι**» στὴν Κύπρο, τὸ καλοκαίρι τοῦ 1974.

Μὲ τὸ ἱστορικὸ μυθιστόρημά του «Τὸ ὄνειρο πνίγηκε στὸν Σαγγάριο», ἀπὸ τὶς Ἐκδόσεις Πελασγός, ὁ συγγραφέας προσπαθεῖ νὰ κάνει μία καταγραφή τῆς Μικρασιατικῆς Ἐκστρατείας καὶ τῆς Καταστροφῆς, μέσα ἀπὸ τὰ βιώματα ἑνὸς νεαροῦ ἑφεδρου Λοχία

πού ἔφθασε στὴν Σμύρνη στίς 2 Μαΐου 1919 καὶ ἔφυγε μὲ τὴν ἐκκένωση τῆς Ἰωνίας ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸ Στρατό, τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1922. **Ἡ** ἀφήγησή του τελειώνει μὲ τὴν Συνθήκη τῶν Μουδανιῶν καὶ τὴν πικρὴ ἐκκένωση τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης.

Χωρὶς ἐμπάθειες ἢ προσωπολατρεῖες ἀπέναντι στὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνο Α΄ ἢ τὸν Ἑλ. Βενιζέλο, στὸ μυθιστόρημα καταγράφονται τὰ γεγονότα πού ὀδήγησαν στὴν ἥττα καὶ ἀποδίδει εὐθῦνες καὶ εὐσημα, μόνον ἐκεῖ πού ὁ ἴδιος τὰ ἀντιλήφθηκε, ἀπὸ τὰ γεγονότα πού πηγάζουν ἀπὸ τὴν γνώση πού παρεῖχε στὸν συγγραφέα, ἢ μελέτη τῶν πιὸ σημαντικῶν πονημάτων πού γράφτηκαν καὶ ἀσχολήθηκαν μέχρι σήμερα μὲ τὴν πολυτάραχη ἐκείνη ἐποχὴ.

Σμύρνη, Αἰδίνι, Φιλαδέλφεια, Δορύλατο, Κοτύαιο, Ἀκροῖνό, Σταυρός, ἢ μαρτυρικὴ πορεία ἐνὸς ἔνδοξου Στρατοῦ πού δὲν ἠττήθηκε ὁ ἴδιος παρὰ μόνον ἢ **Ἡγεσία του, Πολιτικὴ καὶ Στρατιωτικὴ.**

Τὸ βιβλίον ἀφιερώνεται στὰ ἀθῶα θύματα τῆς Ἰωνικῆς καὶ τῆς Ποντιακῆς γῆς.

* * *

Περιεχόμενα τοῦ Α΄ Τόμου

Σημείωμα τοῦ Συγγραφέως.

Σημείωμα τοῦ Ἐκδότου.

Κεφάλαιο Πρῶτο

«**Ἡ** παρουσίασή μου - Τελευταῖες ξέγνοιαστες μέρες στὴν παλαιὰ Ἑλλάδα».

Κεφάλαιο Δεύτερο

«**Π**ρὸς τὴν Σμύρνην - Ἀφιξη καὶ ἐπέκταση τῆς ζώνης κατοχῆς».

Κεφάλαιο Τρίτο

«**Π**ρῶτες δυσχέρειες - Περαιτέρω διεύρυνση τῆς κατοχῆς».

Κεφάλαιο Τέταρτο

«**Σ**υνθήκη τῶν Σεβρῶν - Ἐκλογές - Ἀλλαγές στὸ στράτευμα».

Κεφάλαιο Πέμπτο

«**Α**πόφαση: Στὴν “Κόκκινη Μηλιά” - Μέσα σὲ ἐχθρικό ἔδαφος».

Κεφάλαιο Ἑκτο

«**Π**ρὸς Ἄγκυρα - Ὀπισθοχώρηση πίσω ἀπὸ τὸν Σαγγάριο».

* * *

Περιεχόμενα τοῦ Β΄ Τόμου

Σημείωμα τοῦ Συγγραφέως.

Σημείωμα τοῦ Ἐκδότου.

Κεφάλαιο Ἑβδομο

«Ἡ τουρκικὴ ἐπίθεση καὶ τὸ σπάσιμον τοῦ μετώπου - Ὑποχώρηση».

Κεφάλαιο Ὀγδοο

«Πορεία πρὸς τὴν Θάλασσα - Ἀποχαιρετισμὸς στὴν Ἰωνία ποὺ φλέγεται».

Κεφάλαιο Ἐνατο

«Σκέψεις ἐν πλῶ - Τὶ ἔφταιξε καὶ τὰ κάναμε θάλασσα».

Κεφάλαιο Δέκατο

«Ἐπανάσταση - Στὸ Γουδὴ ἡ τελευταία πράξη τοῦ δράματος»

Βιβλιογραφία.

